

vi under et virkeligt Tryk, et Vaand, der hviler paa os, og Ingen kan løse os derfra uden Folket selv. Men Folket er vel at mærke ogsaa kaldet til at gjøre sin Skæbne til Slutningen; ved det nye Valg skal Folket afgjøre, om det er tilfreds med den Forsatning, som kan ventes at blive kaldt tillive. Da er det Folkets Stemme, der paany skal kaldes tillive. For Diebliffet seer jeg ikke, at vi kunne komme bort fra, hvad der allerede tilbeels af de samme Personer er blevet vedtaget. Siden skal Folket bestemme over sig selv.

Sjæberning: Den ærede sidste Taler saavel som to af de foregaaende ærede Talere støttede sig paa de sidste Valg, som skulde have været afgjørende i denne Sag, men jeg veed dog ikke, at de ærede Medlemmer ved disse Valg ere blevne valgte til Kongerigets Rigsdag; de ere blevne valgte til Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesforfatningsrigsraad og altsaa kun til at afgjøre en Forsatning, som kunde passe til Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender. De Vælgere derimod, som have valgt dem til Rigsdagen, have dengang med dem været i den fuldkomne Overtydning, at ingen Andre end Rigsdagen og Kongen — thi derom er Spørgsmaalet — skulde kunne enes om, hvorledes Junigrundloven kunde forandres. De have ikke, mine Herrer, dengang de bleve valgte til Rigsdagen, havt nogen Idee om, at man kunde finde paa endog blot at foreslaae Forandringer af Kongerigets Grundlov for nogen anden Forsamling end Rigsdagens Folkething og Rigsdagens Landsting, og naar de ere komne ind i en Forsamling, som hedder Folkethinget for Kongeriget Danmarks og Hertugdømmet Slesvigs Fællesanliggender, kunne de Forslag, de der have havt at behandle, ikke have vedrørt Kongeriget Danmark alene; thi dermed havde de ikke Noget at bestille. Skulle de altsaa, ved den forunderlige Stilling, hvori man har bragt dem, være komne til at tage en Beslutning, som deres Vælgere til Rigsraadet billige, men hvorom deres Vælgere til Rigsdagen ikke ere blevne spurgt, forvegle de nu deres Stilling. Jeg forlanger ikke, at de ærede Medlemmer skulde stemme med mig; jeg

finder mig og har altid fundet mig meget roligt i Modstemning; men jeg haaber, at de ærede Medlemmer vilde stemme med Rigsdagen og med den Forpligtelse, de have i Rigsdagen. Jeg spørger ikke her, om De vilde have den eller den Forandring i Grundloven af 5te Juni; men jeg spørger, om De vilde have det opretholdt, at Rigsdagen og Kongen i Forening skulde være de eneste Myndigheder her i Landet, som kunne afgjøre, hvorledes Kongerigets Grundlov skal forandres. Dette er det Hovedspørgsmaal, som foreligger her. Naar ærede Medlemmer sige, at det nu ligger for som et Factum, at Trykket ikke alene hidrører fra Regjeringen, men ogsaa fra Folket, eller at det, som jeg troer den ærede sidste Taler (B. Kee) sagde hidrører væsentligt fra den forrige Regjering og fra Folket — jeg troer dog, at der blev en lille Smule tilbage for den nærværende Regjering —, saa tilstaaer jeg, at dette er en Mening, jeg ikke kan dele. Den forrige Regjering gif bort, fordi den ikke kunde faae sin Villie sat igjennem; men den nærværende Regjering behøvede slet ikke at trykke videre, og naar den gjør det, er det, fordi den vil trykke. De ærede Medlemmer maae definere den Regjering, som her er tilstede, rigtig. Dens Medlemmer stemte i Landstinget Mand for Mand for det, den forrige Regjering vilde, og den vil altsaa i Virkeligheden og i sit inderste Sind det Samme; thi ellers havde den stemt med Folkethingets Forslag eller forelagt et mæglende Forslag. Der var, da Dissentsen mellem de to Thing fandt Sted, sluttet en Paagt mellem Landstinget og den forrige Regjering, og da man i Fællesudvalget gled over til noget Andet, glede de Herrer bort fra sig selv. Det, som nu er bragt frem, er altsaa maastee ikke deres Værk, men det er dog i alt Fald det, der nu benyttes til et Tryk imod Rigsdagen, og dette Tryk tager Rigsdagen taalmodig imod. Det er det, jeg vover at bebreide de ærede Medlemmer, som nu ikke sidde i Rigsraadet, men i Rigsdagen, og hvormegent de end i Rigsraadet sklybte at søge en Overenskomst — jeg troer i det Hele taget, at hvis man kunde faae det Ord „Overenskomst“ til at gaae ud af den danske Ordbog, gjorde man Ret, thi det har gjort en saa umaadelig Skade, at man